

Phẩm 9: KHÔNG TRỤ (1)

Bấy giờ, Trưởng lão Thiện Hiện bạch Phật:

–Bạch Thế Tôn, đối với Đại Bồ-tát và đối với Bát-nhã ba-la-mật-đa, con đều không đắc, không thấy, thì làm sao khiến con dùng pháp tương ứng Bát-nhã ba-la-mật-đa dạy bảo, trao truyền cho các Đại Bồ-tát? Bạch Thế Tôn, đối với các pháp, còn không đắc, không thấy hoặc tập hợp, hoặc phân tán; nếu đem pháp ấy dạy bảo, trao truyền cho các Đại Bồ-tát, thì có thể có sự hối tiếc. Bạch Thế Tôn, đối với các pháp, còn không đắc, không thấy hoặc tập hợp, hoặc phân tán, làm sao có thể nói đây là Đại Bồ-tát; đây là Bát-nhã ba-la-mật-đa? Bạch Thế Tôn, cái danh Đại Bồ-tát ấy và Bát-nhã ba-la-mật-đa ấy, đều không có chỗ trụ, cũng chẳng phải không có chỗ trụ. Vì sao vậy? Vì cái nghĩa nơi hai danh ấy vốn không sở hữu, nên hai danh ấy đều không có chỗ trụ, cũng chẳng phải không có chỗ trụ. Bạch Thế Tôn, đối với sắc, thọ, tưởng, hành, thức, còn không đắc, không thấy, hoặc tập hợp, hoặc phân tán, làm sao có thể nói đây là sắc, cho đến đây là thức? Bạch Thế Tôn, cái danh của sắc ấy... đều không có chỗ trụ, cũng chẳng phải không có chỗ trụ. Vì sao vậy? Vì cái nghĩa nơi cái danh của sắc... vốn không sở hữu, nên cái danh của sắc... đều không có chỗ trụ, cũng chẳng phải không có chỗ trụ.

–Bạch Thế Tôn, đối với nhãn, nhĩ, tỷ, thiệt, thân, ý xứ, còn không đắc, không thấy, hoặc tập hợp, hoặc phân tán, làm sao có thể nói đây là nhãn xứ, cho đến đây là ý xứ? Bạch Thế Tôn, cái danh của nhãn xứ ấy... đều không có chỗ trụ, cũng chẳng phải không có chỗ trụ. Vì sao vậy? Vì cái nghĩa nơi danh nhãn xứ... đã không sở hữu, nên cái danh của nhãn xứ... đều không có chỗ trụ, cũng chẳng phải không có chỗ trụ.

–Bạch Thế Tôn, đối với sắc, thanh, hương, vị, xúc, pháp xứ, còn không đắc, không thấy, hoặc tập hợp, hoặc phân tán, làm sao có thể nói đây là sắc xứ, cho đến đây là pháp xứ? Bạch Thế Tôn, cái danh của sắc xứ ấy... đều không có chỗ trụ, cũng chẳng phải không có chỗ trụ. Vì sao vậy? Vì cái nghĩa của cái danh sắc xứ... đã không sở hữu, nên cái danh của sắc xứ... đều không có chỗ trụ, cũng chẳng phải không có chỗ trụ.

–Bạch Thế Tôn, đối với nhãn, sắc, nhãn thức giới và nhãn xúc, cùng các thọ do nhãn xúc làm duyên sinh ra, còn không đắc, không thấy, hoặc tập hợp, hoặc phân tán, làm sao có thể nói đây là nhãn giới, cho đến đây là các thọ do nhãn xúc làm duyên sinh ra? Bạch Thế Tôn, cái danh nhãn giới ấy... đều không có chỗ trụ, cũng chẳng phải không có chỗ trụ. Vì sao vậy? Vì cái nghĩa của danh nhãn giới... đã không sở hữu, nên cái danh của nhãn giới... đều không có chỗ trụ, cũng chẳng phải không có chỗ trụ.

–Bạch Thế Tôn, đối với nhĩ, thanh, nhĩ thức giới và nhĩ xúc, cùng các thọ do nhĩ xúc làm duyên sinh ra, còn không đắc, không thấy, hoặc tập hợp, hoặc phân tán, làm sao có thể nói đây là nhĩ giới, cho đến đây là các thọ do nhĩ xúc làm duyên sinh ra? Bạch Thế Tôn, cái danh nhĩ giới ấy... đều không có chỗ trụ, cũng chẳng phải không có chỗ trụ. Vì sao vậy? Vì cái nghĩa của danh nhĩ giới... đã không sở hữu, nên cái danh của nhĩ giới... đều không có chỗ trụ, cũng chẳng phải không có chỗ trụ.

–Bạch Thế Tôn, đối với tỷ, hương, tỷ thức giới và tỷ xúc, cùng các thọ do tỷ xúc làm duyên sinh ra, còn không đắc, không thấy, hoặc tập hợp, hoặc phân tán, làm sao có thể nói đây là tỷ giới, cho đến đây là các thọ do tỷ xúc làm duyên sinh ra? Bạch Thế Tôn, cái danh tỷ giới ấy... đều không có chỗ trụ, cũng chẳng phải không có chỗ trụ. Vì sao vậy? Vì cái nghĩa của danh tỷ giới... đã không sở hữu, nên cái danh của tỷ giới... đều không có chỗ trụ, cũng chẳng phải không có chỗ trụ.

–Bạch Thế Tôn, đối với thiết, vị, thiết thức giới và thiết xúc, cùng các thọ do thiết xúc làm duyên sinh ra, còn không đắc, không thấy, hoặc tập hợp, hoặc phân tán, làm sao có thể nói đây là thiết giới, cho đến đây là các thọ do thiết xúc làm duyên sinh ra? Bạch Thế Tôn, cái danh thiết giới ấy... đều không có chỗ trụ, cũng chẳng phải không có chỗ trụ. Vì sao vậy? Vì cái nghĩa của danh thiết giới... đã không sở hữu, nên cái danh của thiết giới... đều không có chỗ trụ, cũng chẳng phải không có chỗ trụ.

–Bạch Thế Tôn, đối với thân, xúc, thân thức giới và thân xúc, cùng các thọ do thân xúc làm duyên sinh ra, còn không đắc, không thấy, hoặc tập hợp, hoặc phân tán, làm sao có thể nói đây là thân giới, cho đến đây là các thọ do thân xúc làm duyên sinh ra? Bạch Thế Tôn, cái danh thân giới ấy... đều không có chỗ trụ, cũng chẳng phải không có chỗ trụ. Vì sao vậy? Vì cái nghĩa của danh thân giới... đã không sở hữu, nên cái danh của thân giới... đều không có chỗ trụ, cũng chẳng phải không có chỗ trụ.

–Bạch Thế Tôn, đối với ý, pháp, ý thức giới và ý xúc, cùng các thọ do ý xúc làm duyên sinh ra, còn không đắc, không thấy, hoặc tập hợp, hoặc phân tán, làm sao có thể nói đây là ý giới, cho đến đây là các thọ do ý xúc làm duyên sinh ra? Bạch Thế Tôn, cái danh ý giới ấy... đều không có chỗ trụ, cũng chẳng phải không có chỗ trụ. Vì sao vậy? Vì cái nghĩa của danh ý giới... đã không sở hữu, nên cái danh của ý giới... đều không có chỗ trụ, cũng chẳng phải không có chỗ trụ.

–Bạch Thế Tôn, đối với địa, thủy, hỏa, phong, không, thức giới, còn không đắc, không thấy, hoặc tập hợp, hoặc phân tán, làm sao có thể nói đây là địa giới, cho đến đây là thức giới? Bạch Thế Tôn, cái danh địa giới ấy... đều không có chỗ trụ, cũng chẳng phải không có chỗ trụ. Vì sao vậy? Vì cái nghĩa của danh địa giới... đã không sở hữu, nên cái danh của địa giới... đều không có chỗ trụ, cũng chẳng phải không có chỗ trụ.

–Bạch Thế Tôn, đối với Thánh đế khổ, tập, diệt, đạo, còn không đắc, không thấy, hoặc tập hợp, hoặc phân tán, làm sao có thể nói đây là Thánh đế khổ, cho đến đây là Thánh đế đạo? Bạch Thế Tôn, cái danh Thánh đế khổ ấy... đều không có chỗ trụ, cũng chẳng phải không có chỗ trụ. Vì sao vậy? Vì cái nghĩa của danh Thánh đế khổ... đã không sở hữu, nên cái danh của Thánh đế khổ... đều không có chỗ trụ, cũng chẳng phải không có chỗ trụ.

–Bạch Thế Tôn, đối với vô minh, hành, thức, danh sắc, lục xứ, xúc, thọ, ái, thủ, hữu, sinh, lão tử, sầu bi khổ ưu não, còn không đắc, không thấy, hoặc tập hợp, hoặc phân tán, làm sao có thể nói đây là vô minh, cho đến đây là lão tử, sầu bi khổ ưu não? Bạch Thế Tôn, cái danh vô minh ấy... đều không có chỗ trụ, cũng chẳng phải không có chỗ trụ. Vì sao vậy? Vì cái nghĩa của danh vô minh... đã không sở hữu, nên cái danh của vô minh... đều không có chỗ trụ, cũng chẳng phải không có chỗ trụ.

–Bạch Thế Tôn, đối với sự tận diệt của vô minh cho đến sự tận diệt của lão tử, sầu bi khổ ưu não, còn không đắc, không thấy, hoặc tập hợp, hoặc phân tán, làm sao có thể nói đây là sự tận diệt của vô minh, cho đến đây là sự tận diệt của lão tử, sầu bi khổ ưu não? Bạch Thế Tôn, cái danh tận diệt của vô minh ấy... đều không có chỗ trụ, cũng chẳng phải không có chỗ trụ. Vì sao vậy? Vì cái nghĩa nơi danh tận diệt của vô minh... đã không sở hữu, nên cái danh nơi tận diệt của vô minh... đều không có chỗ trụ, cũng chẳng phải không có chỗ trụ.

–Bạch Thế Tôn, đối với tham, sân, si, tất cả phiền não trói buộc, kiến chấp, căn bất thiện..., còn không đắc, không thấy, hoặc tập hợp, hoặc phân tán, làm sao có thể nói

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

đây là tham, cho đến đây là căn bất thiện...? Bạch Thế Tôn, cái danh tham ấy... đều không có chỗ trụ, cũng chẳng phải không có chỗ trụ. Vì sao vậy? Vì cái nghĩa của danh tham... đã không sở hữu, nên cái danh của tham... đều không có chỗ trụ, cũng chẳng phải không có chỗ trụ.

–Bạch Thế Tôn, đối với bốn Tĩnh lự, bốn Vô lượng, bốn Định vô sắc, còn không đắc, không thấy, hoặc tập hợp, hoặc phân tán, làm sao có thể nói đây là bốn Tĩnh lự, cho đến đây là bốn Định vô sắc? Bạch Thế Tôn, cái danh bốn Tĩnh lự ấy... đều không có chỗ trụ, cũng chẳng phải không có chỗ trụ. Vì sao vậy? Vì cái nghĩa của danh bốn Tĩnh lự... đã không sở hữu, nên cái danh của bốn Tĩnh lự... đều không có chỗ trụ, cũng chẳng phải không có chỗ trụ.

